

“Δεν νοείται πιστός που ακολουθεί επιλεκτικά τις εντολές του Χριστού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Τριλόφου επί τη εορτή της Αγίας Ευφημίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

“Ασφαλώς δεν μπο-ρεί να νοείται πι-στός ο οποίος αρ-νείται και αμ-φι--σβη-τεί αυτά τα εκλε-κτα μέλη του σώματος του Χριστού· δεν μπο-ρεί να νοείται πι--στος που ακο-λου-θεί επιλεκτικά τις εντολές της κεφα-λης του σώματος στο οποίο ανή-κει. Όποιος το επιχειρεί όχι μόνο δεν μπορεί να ανήκει στο σώμα του Χριστού, δεν μπορεί να είναι με-λος της Εκ-κλη-σίας, αλ-λα γίνε-ται και ε-χθρός της επι-κιν-δυ-νος, καθώς ει-ναι σαν να επιχειρεί να κρημνίσει το οικο-δο---μημά της

αφαι--ρω--ν-τας κάποια από τα στοιχεία που το στη-ρι-ζουν”.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«Τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις, Μάρ-τυς Χρι-στοῦ, ποντισμόν ἀσε-βεί-ας διηνεκῶς ἐργάζῃ πανεύφη-με». Τιμᾷ καί πανηγυρίζει σήμερα ἡ ἁγία μας Ἐκ-κλη-σία μία μάρ-τυρά της. Μία νεα-ρή γυ--ναίκα, πού ἀγά-πησε τόν Χριστό, πού ἔζησε τή ζωή της μα-κριά ἀπό τίς ἐπιρροές τοῦ κό-σμου καί τῆς ἁμαρτίας καί δέν δίστασε νά ἀποδείξει τήν πίστη της στόν Χριστό θυσιάζον-τας καί τήν ἴδια της τή ζωή. Δέν δίστασε νά δώ--σει τό αἷμα της γιά νά κατα-ποντίσει τήν ἀσέβεια καί τήν ἀθεΐα.

Καί ἡ ἁγία αὕτη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἁγία Εὐφη-μία, τήν ὁ-ποία τιμᾷ ἰδι-αιτέρως ἡ ἔνορία σας, καί ἡ ὁποία μέ τή ζωή καί τό μαρ-τύριό της δικαιώνει ὄν-τως τό ὄνομά της, κα-θώς εὐφήμως μνη----μο-νεύεται 17 αἰ-ῶ----νες τώ-ρα ἀπό τήν Ἐκκλη-σία τοῦ Χρι-στοῦ, τήν ὁποία καί κοσμεῖ ὄχι μόνο ὡς παρθένος καί μάρτυς, ἀλλά καί ὡς ὑπερασπί-στρια τῆς ὀρ-θο-δόξου πίστεως, καθώς μέ θαυ-μαστό τρόπο ἐπι-κύρωσε διά τοῦ ἱεροῦ της λειψά-νου τόν Ὅρο τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συ-νόδου.

Ἡ ἐμμονή καί ἡ ὑπε-ράσπιση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, εἶναι, ἄλλω-στε, μία ἀπό τίς ἀπαραίτητες προ-----ὑ-πο-θέσεις στή ζωή τῶν ἁγίων καί τῶν μαρτύ-ρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Δέν νοεῖται μαρ-τύριο μία ὁποια-δή-ποτε θυ-σία τῆς ζωῆς ἑνός ἀν-θρώ-που γιά κά-ποι-ες ἀρχές ἢ γιά κά--ποιες ιδέες. Δέν νοεῖται μαρτύ-ριο ἡ θυ-σία τῆς ζωῆς

κά-ποιου πού ὑπῆρξε αὐ-τό πού λέ-με «καλός ἄν-θρω-πος».

Τό μαρτύριο προϋ-πο-θέτει τήν ἀ-κριβῆ πίστη καί τήν ἐμμο-νή σ' αὐ-τήν, για-τί, ὅπως τονίζει καί ὁ ἀπό-στολος Παῦ-λος, κανένας δέν στε-φ-α-νώ-νεται στούς ἀγῶ-νες, ἐάν δέν ἀγωνι-σθεῖ σύμ-φω-να μέ τούς ὅρους καί τούς κανόνες. «Καί ἐάν τις ἀθλῇ οὐ στεφ-α-νοῦται, ἐάν μή νομί-μωσ ἀθλῇ».

Αὐτή ὅμως ἡ νό-μι-μη ἄθληση πού εἶ-ναι συν-ώ-νυμη καί ταυ-τόσημη τῆς ἀ-κρι-βοῦς καί ἀπα-ρεγ-κλίτου τη-ρήσεως τῆς πίστεως δέν ἦταν μόνο ζητού-με-νο καί προ-ϋπόθεση γιά τούς μάρτυρες. Εἶναι ζητού-με-νο καί προϋπόθεση καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού θέ-λου-με νά εἵμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μέ-λη τοῦ σώματος τοῦ Χρι-στοῦ.

Καί αὐτό σημαίνει ὅτι ἔχουμε χρέος νά ζοῦμε καί νά πορευ-ό-με-θα στή ζωή μας σύμ-φωνα μέ τίς ἐν-το-λές τοῦ Θεοῦ, σύμ-φωνα μέ τή δι-δα-σκα-λία τῶν πατέ-ρων καί τή ζωή τῶν ἀγίων. Διότι ἡ ὀρ-θό-δοξη πί-στη δέν εἶναι μία συλλογή κανό-νων καί ἀρχῶν ἀπό τίς ὁποῖες ἐπι-λέ-γου-με ὅσες μᾶς ἰκα-νο-ποιοῦν, ὅσες δέν μᾶς ἐνοχλοῦν ἢ ὅσες δέν προ-σ-κρού-ουν στά πάθη καί τίς ἀδυ-ναμίες μας, καί αὐτές τίς ἀκο-λου-θοῦ-με, ἐνῶ τίς ἄλ-λες τίς ἀπορρίπτου-με καί τίς ἀθετοῦμε.

Ἡ ὀρθόδοξη πίστη εἶ-ναι μία θεός-δοτη ἀλή-θεια, γιά τήν ἀπο-κά-λυψη τῆς ὁποίας ἔγι-νε ἄνθρωπος ὁ ἴδι-ος ὁ Υἱός τοῦ Θε-οῦ, γιά τήν διά-δοση τῆς ὁ-ποί-ας οἱ ἀπό-στολοι διέ-τρε-ξαν ὅλη τήν οἰκου-μένη, ἀγω-νίσθη-καν καί τήν παρέδωσαν στούς διαδόχους τους, τούς πα-τέρες καί τούς ἀγί-ους, πα-ραδίδο-ντάς τους

ταυ-τόχρονα καί τήν έν-τολή τοῦ Κυρίου νά μήν ἀλλοιω-σουν «ἰῶτα ἓν ἤ μία κε-ραία» ἀπό τόν λό-γο του.

Αὐτή τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως οἱ πα-τέ-ρες καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλη-σίας μας δέν τήν δίδα-ξαν μόνο, ἀλλά καί τήν βί-ω-σαν, γιατί ἡ ἀλή-θεια τῆς πίστε-ώς μας δέν εἶναι θεω--ρία ἀλλά πρά-ξη, δέν εἶναι κήρυγμα ἀλλά ζωή· καί ἐπιπλέον ἀγω-νί-σθηκαν καί ἐδιώ-χθη-σαν καί μαρτύ-ρη--σαν γιά νά τήν πα-ρα-δώ-σουν καί σέ μᾶς ἀπα-ρα-χάρκτη. Διότι κα-νεῖς δέν ἔχει δι-καίωμα νά τήν ἀλ---λοιώσῃ· καί ὅ-ποι-ος τό ἐπι-χει-ρήσῃ εἶ-ναι σάν νά ἀμ-φισ-βητεῖ τόν ἴδιο τόν Χριστό, τόν ἀρ-χη-γό καί τελειωτή τῆς πί-στε-ώς μας· εἶναι σάν νά ἀμ-φι-σβητεῖ καί ἀκυ-ρώνει τούς πό-νους καί τούς ἰδρῶ-τες τῶν ἀγί-ων πατέ-ρων· εἶναι σάν νά ἀρ--νεῖ-ται καί νά ἀπορ--ρίπτει τά τίμια αἵ-μα-τα τῶν μαρτύ-ρων, οἱ ὁποῖοι θυ-σίασαν τή ζωή τους γιά τήν πίστη.

Ἀσφαλῶς δέν μπο-ρεῖ νά νοεῖται πι-στός ὁ ὁποῖος ἀρ-νεῖται καί ἀμ-φι--σβη-τεῖ αὐτά τά ἐκλε-κτά μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· δέν μπο-ρεῖ νά νοεῖται πι--στός πού ἀκο-λου-θεῖ ἐπιλεκτικά τίς ἐντολές τῆς κεφα-λῆς τοῦ σώματος στό ὁποῖο ἀνή-κει. Ὅποιος τό ἐπιχειρεῖ ὄχι μόνο δέν μπορεῖ νά ἀνήκει στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δέν μπορεῖ νά εἶναι μέ-λος τῆς Ἐκ-κλη-σίας, ἀλ-λά γίνε-ται καί ἐ-χθρός της ἐπι-κίν-δυ-νος, καθώς εἶ-ναι σάν νά ἐπιχειρεῖ νά κρημνίσῃ τό οἰκο-δό---μημά της ἀφαι--ρώ--ν-τας κάποια ἀπό τά στοιχεῖα πού τό στη-ρί-ζουν.

Ὅσοι, λοιπόν, τι-μοῦμε καί πανη-γυ--ρί-ζουμε σήμερα τήν ἁγία μεγα-λο--μάρ---τυρα Εὐ-φ-η-μία, ἅς ἀκολου-θή-σουμε τό παράδειγμα τῆς ζω--ῆς της καί ἅς βα-δίσουμε στόν δρόμο τῆς ὀρθοδό-ξου πί-στεως, χωρίς νά πα-ρεκ-κλίνουμε ἀπό αὐ--τόν, γιατί μόνο αὐ-τός θά μᾶς ὀδηγεῖ στή σω-τηρία, γιά τήν ὁποία πρεσ-βεύει δι-η---νεκῶς ἡ ἁγία Εὐ-φ-η-μία γιά ὅλους μας, καί θά πρεσβεύει, ἅν τήν πα-ρα-καλοῦμε αὐτό τό διάστημα ἰδι-αιτέρως, καί γιά νά μᾶς λυτρώ-σει ὁ Θεός καί ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ κο-ρωνοϊοῦ καί γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τίς ἐπίβουλες διαθέσεις τῶν γειτόνων μας, πού ἀπειλοῦν τά σύνορά μας καί τά νησιά μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)